

10 e Kamer

Nr. 849/10
VAN HET PARKET

Nr. C/641/13
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire instelling
villa
Vergunningregistratie

29 maart 2013

not. GE.64.97.929/03 van het Openbaar Ministerie en van:

het College van Burgemeester en Schepenen van

eiser in herstel,

tegen:

1. Nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

2. met ondernemingsnummer
en met maatschappelijke zetel te

beklaagde,

verdacht van:

(...) de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, § 1, 29, 30, 39, § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S., 17 september 1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5, 6, 6bis, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende

de milieuvergunning (B.S., 26 juni 1991) spijts het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd (art. 5) of veranderd (artikel 6bis, § 1) terzake werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen met gebruik van meer dan één schouwput of brug (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) die overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 15.3 behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te minstens in de periode van 11 december 2003 tot 10 oktober 2008.

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 39, § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S., 17 september 1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage 1 bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 15.3 en ingedeeld onder klasse 2, inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1., 5.15.0.2., § 2, 5.17.3.1., § 1 en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (B.S., 31 juli 1995) zijnde

1. artikel 5.2.2.6.3.61:

Overeenkomstig de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, worden de plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, uitgerust met een vloeistofdichte vloer met een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze bepalingen gelden inzonderheid voor de volgende plaatsen:

1. de stelplaatsen voor lekkende voertuigwrakken;
2. de plaatsen waar niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen of gedepollueerd;
3. de plaatsen waar gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen;
4. de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten of onderdelen;
5. de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd;

6. de plaatsen waar voertuigwrakken worden verplaatst, met inbegrip van Indrukken
7. andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning

2. artikel 5.2.2.6.5., § 2:

De batterijen worden opgeslagen op een overdekte, ingekuipte zuurbestendige en vloeistofdichte vloer. Andere uitvoeringsvormen voor de opslagruimte voor batterijen dienen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen.

3. artikel 5.15.0.2., § 2:

De vloer van de garages en herstellingswerkplaatsen is effen, ondoordringbaar en onbrandbaar.

4. artikel 5.17.3.1., § 1:

De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten. (...)

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te _____ minstens in de periode van 11 december 2003 tot 10 oktober 2008.

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-5^a (en § 3), 146-1^a, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art. 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99, § 1-5^a b) zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen

1. te

ten kadaster gekend onder _____
in eigendom toebehorende aan _____

te _____ minstens in de periode van 11 december 2003 tot 10 februari 2005

2. te

ten kadaster gekend onder _____
eigendom toebehorende aan _____

In _____

te: minstens in de periode van 11 december 2003 tot 10 februari 2008

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° b) en 6.1.1, al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

- D. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) en gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000 (B.S., 29 april 2000) de bij art 99, § 1-5° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art. 99, § 1-5° b) in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van 10 februari 2005 navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen, *in casu*.

te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

meer dan de toegelaten 12 voertuigen te hebben geparkeerd

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° b) en 6.1.1, al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

te: meermaals in de periode van 10 februari 2005 tot 1 januari 2008.

De tweede:

tevens gedagvaard teneinde zich burgerlijke aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de gerechtskosten waartoe de eerste zijn aangestelde of lasthebber worden veroordeeld.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 11 mei 2010, 21ste kamer, werd op tegenspraak voor de tweede beklaagde als volgt beslist:

**strafrechtelijk*

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B, C1, C2 en D samen, tot een geldboete van tweeduizend euro (= 2.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op elfduizend euro (= 11.000,00 euro).

afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekke vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze bepalingen gelden inzonderheid voor de volgende plaatsen:

1. de stelplaatsen voor lekkende voertuigwrakken;
2. de plaatsen waar niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen of gedepollueerd;
3. de plaatsen waar gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen;
4. de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten of onderdelen;
5. de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd;
6. de plaatsen waar voertuigwrakken worden vernietigd, met inbegrip van indrukken
7. andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning

2. artikel 5.2.2.6.5., § 2:

De batterijen worden opgeslagen op een overdekte, ingekuipte zuurbestendige en vloeistofdichte vloer. Andere uitvoeringsvormen voor de opslagruimte voor batterijen dienen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen.

3. artikel 5.15.0.2., § 2:

De vloer van de garages en herstellingswerkplaatsen is effen, ondoordringbaar en onbrandbaar.

4. artikel 5.17.3.1., § 1:

De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten. (...)"

De feiten zijn sinds 1 mei 2009 strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Het betreft de verbetering van louter materiële vergissingen in de opsomming en weergave van de artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

4. De feiten situeren zich in de tijd in de periode van 11 december 2003 tot 10 oktober 2008. Voor zover bewezen zijn de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 9 oktober 2008. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

5. Het hof verwijst naar de uiteenzetting van de feiten in het bestreden vonnis in de randnummers 6 tot en met 9 en maakt deze tot de zijne.

6.1 De feiten van de telastlegging A waren tot en met 31 januari 2007 vergunningsplichtig aangezien tot en met die datum de inrichting uitgebaat door de beklaagde een als hinderlijk ingedeelde inrichting van de klasse twee betrof, behorende tot de rubriek 15.3 van de bij het Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van Bijlage 1.

Vanaf 1 februari 2007 is de inrichting niet meer vergunnings- of meldingsplichtig, minstens bevat het dossier onvoldoende gegevens die toelaten iets anders te besluiten.

De beklaagde moet dan ook worden ontslagen van rechtsvervolging voor de feiten van de telastlegging A wat betreft de periode van 1 februari 2007 tot 10 oktober 2008.

6.2 De feiten van de telastleggingen A, wat betreft de periode van 11 december 2003 tot en met 31 januari 2007, B, C.1, C.2 en D zijn op grond van de gegevens van het strafdossier, de voormelde feitelijke uiteenzetting, en de behandeling van de zaak voor het hof bewezen gebleven. Deze feiten worden voor het hof niet betwist.

De beklaagde haatte te aan de
een autoherstelwerkplaats uit en stalde
daar en op het terrein aan de roertuigen
voor verkoop.

De beklaagde beschikte niet over de noodzakelijke voorafgaande schriftelijke milieuvergunning om de autoherstelwerkplaats te exploiteren, er was opslag van niet-gedepollueerde voertuigwrakken, batterijen werden op een niet ingekuipte zuurbestendige en vloeistofdichte vloer geplaatst, de vloer van de werkplaats was niet ondoordringbaar, en afvalolie werd niet bewaard in houders die in of boven een inkuiping waren geplaatst. De beklaagde beschikte in de in de dagvaarding vermelde periodes ook niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning voor het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van de terreinen voor het parkeren van voertuigen en leefde wat betreft het terrein aan de de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de stad van 10 februari 2005 niet na door er vanaf die datum meermaals meer dan 12 voertuigen te parkeren.

6.3 Op goede gronden heeft de eerste rechter er op gewezen dat de bewezen feiten op het ogenblik van de uitspraak nog steeds strafbaar waren. Dit is ook thans nog zo.

6.4 De bewezen feiten zijn de beklaagde als rechtspersoon toerekenbaar en verwijtbaar. Het hof beaamt de redenen van de eerste rechter in de randnummers 11 en 12 van het bestreden vonnis en maakt deze tot de zijne.

7.1 De bewezen feiten zijn voor de beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor de beklaagde slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. deze die voorzien is voor het misdrijf waarop de

zwaarste straf is gesteld, nl. de belastingleggingen C en D. De straffen op het ogenblik van de feiten verschillen niet met de straffen die op datum van dit arrest zijn voorzien.

7.2 De door de eerste rechter aan de beklaagde opgelegde geldboete was op het ogenblik van de uitspraak volkomen verantwoord naar aard, en omvang. Teracht wees de eerste rechter er op dat de feiten werden gepleegd uit winstbejag, dat het eigen economisch belang werd gesteld boven het belang van de gemeenschap bij het behoud van een goede ruimtelijke ordening en een veilig leefmilieu, dat oneerlijke concurrentie met andere bedrijven en personen werd aangedaan door zonder de nodige vergunningen een autoherstelwerkplaats en daarbij horende een commerciële activiteit uit te baten en dat aanhoudend, namelijk bijna vijf jaar, de ter zake geldende regelgeving werd genegeerd en blijvend illegale winst gemaakt.

Aangezien er echter bijna drie jaar is verstreken sinds de hoger beroepen en de behandeling van de zaak voor het hof is artikel 14.3, aanvang en C van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 (B.S., 6 juli 1983) geschonden en de redelijke termijn, bedoeld in artikel 6.1 EVRM overschreden. Dit is niet te wijten aan de beklaagde noch aan enige complexiteit van de zaak.

Het hof dient de beklaagde daarvoor passend rechtsherstel te verlenen. Het hof verminderd om die reden de geldboete zoals hierna bepaald. Het opleggen van een geldboete is nog steeds noodzakelijk om de beklaagde de ernst van haar handelen te doen beseffen en de verstoring die de feiten in de maatschappij hebben teweeggebracht te herstellen.

Nu de straf op te leggen aan de beklaagde een geldboete van € 120 000 niet te boven gaat, zij tot op heden nog niet werd veroordeeld tot een geldboete van meer dan € 24 000 en het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, de beklaagde zich in de toekomst niet meer aan zo'n misdrijven zal schuldig maken, wordt uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest verleend voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald.

De feiten werden gepleegd deels voor en deels vanaf 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden vermeerderd met 45 decimes.

8.1 De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders waartoe de beklaagde moet worden veroordeeld dient te worden bepaald op € 25, sinds 1 januari 2012 te vermeerderen met 50 decimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

8.2 De vergoeding voor administratieve kosten moet sinds 1 december 2012 en na indexatie worden bepaald op € 51,20 (art. 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij

art. 1 van het K.B. van 13 november 2012, (B.S., 29 november 2012).
Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

9.1.1 Bij brief van 23 december 2005 werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad de herstellvordering ingeleid voor het perceel gelegen aan de

Bij brief van 21 februari 2006 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen aan.

9.1.2 Met ingang van 16 december 2005, datum waarop het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, thans Handhavingsbeleid, hierna verder zo aangeduid, door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, is een verplicht voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid vereist voor de herstellvordering wordt ingeleid.

De herstellvorderingen zijn niet ontvankelijk bij afwezigheid van het voorafgaand positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

9.2.1 Bij brief van 20 september 2005 werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad de herstellvordering ingeleid voor het perceel gelegen aan de

Bij brief van 11 oktober 2005 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen aan.

Op dat ogenblik was nog geen voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid vereist.

Die herstellvorderingen zijn ontvankelijk.

9.2.2 Gelet op de brief van 18 januari 2013 van meester ontvangen op de griffie van dit hof op 21 januari 2013 (zie hoger randnummer 1.2) stelt het hof vast dat de herstellvordering ook wat het perceel aan de betreft zonder voorwerp is geworden.

10. Er zijn geen aanwijzingen dat er burgerlijke belangen zijn die niet in staat van wijzen zijn, zodat er geen burgerlijke belangen bij toepassing van artikel 4 V.T.Sv. ambtshalve worden aangehouden.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak voor de beklagde en bij verstek voor de eiser tot herstel,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 Sv.,

- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het vonnis in de mate het is bestreden als volgt:

verbetert de naam van de beklaagde als

verbetert de telastleggingen A, B, C.1 en C.2 zoals vermeld in de randnummers 3.2 en 3.3,

op strafrechtelijk gebied:

ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de telastlegging A wat betreft de periode van 1 februari 2007 tot 10 oktober 2008,

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A, wat betreft de periode van 11 december 2003 tot en met 31 januari 2007, B, C.1, C.2 en D samen tot een geldboete van € 1500, verhoogd met 45 decimes tot € 8250,

verleent de beklaagde gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging voor € 750 van de geldboete van € 1500, verhoogd met 45 decimes tot € 4125, voor een termijn van drie jaar vanaf de datum van dit arrest,

zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 50 decimes, aldus gebracht op € 150, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vergoeding voor administratieve kosten van € 51,20,

veroordeelt de beklaagde in de kosten in beide aanleggen, wat de kosten in eerste aanleg betreft hoofdelijk met een andere beklaagde, deze gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in eerste aanleg begroot op € 56,04, en in beroep op € 309,05, vaststellend dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de bewezen telastleggingen,

wat de herstellvorderingen betreft:

verklaart de herstellvorderingen voor het perceel aan de niet ontvankelijk,

stelt vast dat de ontvankelijke herstellvorderingen voor het perceel aan de zonder voorwerp zijn geworden,

houdt de burgerlijke belangen niet ambtshalve aan.

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, not 849/10-

Kosten eerste aanleg: € 56,04

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 42,75
Afschriften-akten hb: € 5,70
Opstelrecht ber. bekl.: € 30,00
Dagvaarding: € 80,81
Aanv. Kostenstaat: € 121,69

€ 280,95

+ 10 % : € 28,10

Totaal: € 309,05

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in openbare terechtzitting van 29 maart 2013 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier